

og ikke en enklave ved siden af samfundet. Med dette forslag giver vi flygtninge mulighed for at blive selvhjulpne. Med andre ord giver vi dem mulighed for at fastholde eller genvinde det selv værd, som er grundbetingelsen i ethvert menneskes eksistens.

Ved andenbehandlingen blev integrationsloven kritiseret for ikke at være tilstrækkelig effektiv over for alle de problemer, udlændinge i Danmark har, og i den anledning vil jeg godt citere, hvad jeg tidligere har sagt: Ingen har nogen sinde foregøjet, at denne lov kan løse alle eksisterende problemer for udlændinge her i landet. Det skal der en lang række andre instrumenter til og ikke mindst her en generel holdningsændring.

Men prøv at se på, hvad hensigten med netop dette forslag er. For første gang nogen sinde får vi i lovform udformet en samlet politik for, hvorledes vi skal modtage flygtninge og familiesammenførte udlændinge i de første år her i landet. Det vil sige, at vi får fastlagt, hvad det er for en indsats, der skal gøres både fra samfundets og fra den enkeltes side, med henblik på at de hurtigst muligt kan blive selvhjulpne.

Som deltager i udlændingedebatten gennem mange år har jeg lært én ting: at alt kan misforstås og mistolkes. Derfor vil jeg gerne slutte denne debat med at sige, at når Socialdemokratiet lægger vægt på at hjælpe flygtningene til at være selvhjulpne, hænger det sammen med, at vi opfatter, at selvhjulpne mennesker også får selv værd, og det er nok den bedste ballast, vi kan give de flygtninge, vi modtager, en ballast, de har brug for, hvad enten de på et tidspunkt vender tilbage til hjemlandet, eller de skal forblive her.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Fru Dorte Bennedsen fremhævede i sin ordførertale alle plusserne ved loven og springer let hen over alle minusserne, alle de punkter, som er blevet så voldsomt kritiseret i hele det forløb, der har været omkring den lov.

Hvis det nu havde været sådan, at man havde taget udgangspunkt i de positive ting, som jeg skal indrømme også findes i loven, og som fru Dorte Bennedsen fremhæver, og hvis man havde valgt at tage udgangspunkt i det store arbejde, som er lavet af det udvalg, Indenrigsministeriet nedsatte om integration i 1994, så havde regeringen i dag fået et bredt forlig om

en lov. Så havde vi i dag kunnet se et bredt forlig om en lov om integration.

I stedet har man valgt at rette blikket mod højre side i salen, at ignorere det store arbejde, integrationsudvalget har lavet, at indføre et par uskønne overgreb på de konventioner, som Danmark har indgået, og derfor står loven nu med et meget spinkelt mindretal bag sig.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Da det fremgår af betænkningen, at Venstre vil redegøre for sin stilling under tredjebehandlingen, skal jeg af formelle grunde her under debatten om L 60 gentage, at Venstre altså undlader at stemme, og i det hele henviser til min ordførertale for lidt siden under L 59.

Jeg vil bare lige for at gøre det helt klart sige, at vor stemmeafgivning – at undlade at stemme eller hverken at stemme for eller imod, som det hedder – på den ene side altså skyldes utilfredshed med, at det for os vigtige element om betingelser for familiesammenføring ikke kom med i den samlede lovpakke. Men afstemningen er jo i meget høj grad udtryk for, at vi står bag og selv var de første, der foreslog, at integrationen skal overgå til kommunerne. Derfor står vi naturligvis også bag den opgave, der nu skal løses.

Vi har som bekendt mange borgmestre, mange kommunalpolitikere, og vi står selvfølgelig bag de kommunalpolitikere, der nu skal løse den opgave. For vi er jo enige med regeringspartierne i, at nu gælder det om at få løst den opgave bedst muligt, for at udlændingene hurtigst muligt kan blive selvforsørgende og blive til gavn for det danske samfund og til gavn for sig selv.

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg skal gøre det kort. Vi har tilkendegivet under behandlingen af det sidste lovforslag, at vi undlader at stemme til denne her lov. Men det er en lov, vi har interesseret os utrolig meget for i forbindelse med forhandlingsforløbet, også omkring, at der sker en ordentlig opbakning ude i kommunerne, hvor vi har boligplaceringen som en stor ny opgave. Og jeg er da utrolig glad for, at indenrigsministeren gentagne gange har tilkendegivet, at det er en ny opgave, der bliver givet til kommunerne, og at staten betaler for de merudgifter, kommunerne får.

Det er vi tilfreds med. Vi er også tilfreds med, at vi nu får mere aktivering, vi får mere under-